

Markéta Šichtařová: „Velký průšvih“ ministryně Maláčové a spousta levičácké naděje

- CZ24 News | 19. srpna 2021

ČESKO: Média aktuálně řeší „velký průšvih“ ministryně Maláčové, která byla načapána u stolu, kde seděla s více než deseti lidmi. Ať se snažím, jak se snažím, tak docela nepobírám, v čem by ten její prohrěšek měl spočívat.

To jako oním prohrěškem má být, že se chovala normálně a porušila nenormální vládní nařízení zralé na revizi psychiatrem? Okay, fajn, jak myslíte, klído pído si počítejte počet lidí u stolu, je-li vám libo, proti gustu... a tak dál. Nechte se fascinovat počtem hostů u stolu; mě fascinuje věc jiná: Totiž hláška paní ministryně, které se následně po příslušném dýchánku dopustila na Twitteru: *„Příjemný večer se spoustou mladé naděje z levičáckého twitteru.“*

Levičácký Twitter, to je, oč tu běží. Chvíli mi trvalo, než jsem rozklíčovala, že „levičácký Twitter“ není míněn jako nadávka, nýbrž patrně má být seriózně míněným označením rádoby seriózní skupiny lidí. Tím by se ovšem leccos vysvětlovalo. Třeba i amatérství, s jakým se ministryně pustila do „řešení“ důchodů a sestavování své důchodové komise. Tak levičáckou komisi jsme tu totiž dosud neměli.

Seznam jmen a profesí v komisi byl průšvih už na první pohled. Už jsem byla na mnoha ekonomických konferencích včetně těch zaměřených na důchodovou reformu, ale mnoho jmen z Komise jsem v životě neslyšela a o důchodech jsem od nich nic nečetla.

Opravdu aktivní v této oblasti byli za posledních deset let jen zhruba čtyři lidé z více než čtyřiceti členů Komise. Troufnu si tedy tvrdit, že minimálně 80 % členů komise o tomto tématu před založením Komise nic nevědělo. A taková skvadra hodlá rozhodovat o vašich důchodech a budoucnosti.

V rámci seznamu jmen jsou dva lidé bez akademického titulu a jeden pouze s titulem bakalář. To jsou ti nejlepší experti z nejlepších v celé zemi, kteří mají státu radit? Nic proti lidem bez formálního vzdělání a akademických titulů – většina světových miliardářů takové formální vzdělání vůbec nemá a svými miliardami dolarů své schopnosti prokázali jednoznačně. Ale tady se nebavíme o podnikání, ale o tom, že stát si má vybrat skutečné profiky v dané oblasti (když už do ní chce fušovat, což samo o sobě není žádné terno). A právě dosažené vzdělání a praxe v oboru jsou k tomu státu jediným rozumným použitelným klíčem pro výběr.

Namísto toho na seznamu jsou zástupci Gender Studies, o.p.s. či Česká ženská lobby, z.s. Ti něco vědí o důchodových reformách? Co to je za výsměch odbornosti? A kde je mužská lobby? Ne že by spravedlivost byla kompatibilní s rovností – ale když už tedy Komise byla plánovaná jako „rovná“, pak kde je ta rovnost, když v ní mají své lobbisty pouze ženy?

Seznam politiků, kteří zasedli do Komise, je také úsměvný. Člověk by čekal lidi, kteří jsou například v hospodářském a rozpočtovém výboru Poslanecké sněmovny, tedy dá se u nich předpokládat jakási obeznámenost s financemi i zájem. Čekal by třeba ekonomy a právníky.

Nu – namísto toho na seznamu lze najít například bývalého kandidáta na prezidenta MUDr. et Bc.

Marka Hilšera, Ph.D. Jeho lékařské schopnosti posoudit neumím, protože ho blíže neznám; možná jsou výborné. Jeho atraktivitu coby ekonomického odborníka ale posoudit umím a konstatuji, že v otázce důchodů co nabídnout neměl. Proto ho také v zápisech z jednání rady nevidíme aktivního.

Některé strany nominovaly své poslance a senátory, ale později pochopily, že v odborné komisi nominovaní lidé nemají co říct, a tak nominaci změnily a poslance nahradily řadovým členem, který se tematikou dlouhodobě zabýval a věděl, o čem je řeč. To bylo rozumné. Bohužel většina stran to tak neudělala. O jejich zmatenosti pak svědčí jejich dotazy, které jsou zachycené v zápisech z jednání.

Že sestavení Komise není vyvážené ani odborně, ani politicky, bylo jasné hned na počátku. Komise táhla doleva jak komsomol. O jejím značném tíhnutí k socialismu v průměru za všechny její členy svědčí dotazy a hlavně odpovědi z dotazníku, se kterým se komise krátce po zahájení své činnosti vytasila na své členy:

Na dotaz "Považujete za spravedlivé, aby lidé pracující v náročných profesích odcházeli do důchodu dříve?" byly následující odpovědi: 26x ANO, 6x NE, 3x jiné. Všimněte si, že hned v úvodu své existence se ani tak jednoduché věci jako dotazník neúčastnili všichni členové komise. Aneb od začátku se na práci vybodli. Odpovídalo jen 35 lidí.

Byli za svou ne-práci placeni? Nikde se o tom nic veřejně neuvádí. Tedy nejspíš nebyli. V takovém světle ovšem jejich ne-práce dává hluboký smysl. Proč by se snažili, když z toho nic neměli? Aneb socialistické uvažování, že všichni jsme si rovni a že je „správné“, aby jedinec svou práci obětoval pro kolektiv, teď samo sebe střelilo do vlastní nohy a předvedlo, k čemu v praxi vede.

A máme tu další dotaz: "Domníváte se, že by mělo být zavedeno povinné spolufinancování doplňkového penzijního spoření zaměstnavateli, a to především u náročných profesí?" Odpovědi byly: 24x ANO, 8x NE, 3x jiné.

Moje odpověď by byla pochopitelně NE. Zaprvé tím, že problém s faktem, že v důchodovém systému není dost peněz, přehodíme na zaměstnavatele, vskutku tím víc peněz nevytvoříme.

Zadruhé výpalné od státu vymáhané na zaměstnavatelích, nejproduktivnějších lidech každé ekonomiky, je principiálně nepřipustnou krádeží a nátlakem: Netuším, jak by fakt, že zaměstnavateli prodražíme a ztížíme zaměstnávání jeho zaměstnanců, mohlo tyto zaměstnance učinit bohatší, tedy naspořit jim víc na důchod. Zaměstnavateli tím vzkážeme jedině: Dáme mu silnou motivaci zaměstnance propustit, případně jim snížit mzdu.

Další dotaz zní: "Jste pro postupné zvýšení minimálního pojistného OSVČ tak, aby jeho výše odpovídala po 40 letech placení pojistného důchodovému nároku alespoň ve výši (např.) 80 % průměrného starobního důchodu?" Odpovědi byly: 22x ANO, 9x NE, 4x jiné. Aneb jak potrestat lidi, kteří coby OSVČ od státu nic nechtějí, nečekají žádné zaměstnanecké výhody, nemohou si povětšinou dovolit ani být nemocní, aby jim nezkolabovala jejich živnost, touží po jediné věci: Aby jim stát šel z cesty a mohli se o sebe postarat sami. A tím se v očích komise tak strašlivě provinili, že je třeba je dodatečně zdanit.

A tak bychom mohli pokračovat. Komise se zkrátka hned na začátku shodla, že chce prosazovat socialistická řešení proti sprostým kapitalistům. Prostě taková „spousta levičácké naděje“.

Paraziti bývají často poměrně prozíraví, protože si hledí svého hostitele zachovat při životě, aby měli dál organismus k parazitování. Socialisté tak prozíraví nebývají. Ti si svého hostitele, který je živí, zničí docela.

Autor: Markéta Šichtařová